

Spojené veci C-439/07 a C-499/07

Belgické kráľovstvo

proti

KBC Bank NV

a

Beleggen, Risicokapitaal, Beheer NV

proti

Belgickému kráľovstvu

(návrhy na začatie prejudiciálneho konania
podané hof van beroep te Brussel
a rechtbank van eerste aanleg te Brugge)

„Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Články 43 ES a 56 ES
— Smernica 90/435/EHS — Článok 4 ods. 1 — Vnútroštátna právna úprava, ktorá má
odstrániť dvojité zdanenie rozdeľovaných ziskov — Odpočítanie výšky získaných
dividend zo základu dane materskej spoločnosti iba v rozsahu, v akom dosiahla
zdaniteľné zisky“

Abstrakt uznesenia

1. *Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch — Smernica 90/435 — Zamedzenie hospodárskeho dvojitého zdanenia*
(Smernica Rady 90/435, článok 4 ods. 1 prvá zarážka)
2. *Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch — Smernica 90/435 — Zamedzenie hospodárskeho dvojitého zdanenia*
(Smernica Rady 90/435, článok 4 ods. 1 prvá zarážka a článok 4 ods. 2)
3. *Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Hranice — Žiadosť o výklad týkajúci sa uplatnenia ustanovení smernice prebratých do vnútroštátneho práva na výlučne vnútroštátne situácie*
(Článok 234 ES)
4. *Voľný pohyb kapitálu — Ustanovenia Zmluvy*
(Článok 56 ods. 1 ES a články 57 ES a 58 ES)
5. *Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Daňová právna úprava — Daň z príjmov právnických osôb*
(Článok 43 ES)

1. Článok 4 ods. 1 prvá zarážka smernice 90/435 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá na účely oslobodenia dividend vyplatených materskej spoločnosti so sídlom v tomto členskom štáte dcérskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte stanovuje, že uvedené dividendy sú zahrnuté v základe dane materskej spoločnosti, aby z neho boli

následne odpočítané vo výške 95 %, vtedy, ak v ňom v dotknutom zdaňovacom období po odpočítaní ostatných oslobodených príjmov zostane kladný zostatok, a ktorá má za účinok, že:

— materská spoločnosť je v súvislosti s rozdelením zisku zdanená v neskoršom zdaňovacom období, pokiaľ v ňom nedosiahla žiadny zdani-

teľný zisk alebo pokiaľ dosiahla nedostačujúci zdaniteľný zisk v zdaňovacom období, v ktorom bol zisk rozdelený,

mohla byť prevedená na neskoršie zdaňovacie obdobie. Členským štátom prislúcha, aby s prihliadnutím na potreby ich vnútroštátneho právneho poriadku ako aj na možnosť stanovenú v uvedenom článku 4 ods. 2 stanovili spôsoby na dosiahnutie výsledku uvedeného v odseku 1 prvej zarážke toho istého článku.

alebo že

- straty, ktoré vznikli v danom zdaňovacom období, sú vyrovnané rozdelením zisku a nemožno ich vo výške rozdelenia zisku previesť do neskoršieho zdaňovacieho obdobia.

Pokiaľ si však členský štát vybral systém oslobodenia od dane stanovený článkom 4 ods. 1 prvou zarážkou smernice 90/435 a v zásade právna úprava uvedeného členského štátu pripúšťa prevod strát na neskoršie zdaňovacie obdobie, uvedené ustanovenie odporuje právnej úprave členského štátu, ktorá má za účinnok zníženie strát materskej spoločnosti, ktoré môžu byť takto prevedené, do výšky vyplatených dividend.

(pozri bod 44, bod 1 výroku)

2. Článok 4 ods. 1 prvá zarážka smernice 90/435 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch v spojení s odsekom 2 tohto článku sa má vykladať v tom zmysle, že členským štátom neukladá povinnosť umožniť, aby zisky vyplatené materskej spoločnosti so sídlom v tomto členskom štáte jej dcérskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte boli v plnom rozsahu odpočítateľné zo ziskov v zdaňovacom období v materskej spoločnosti a aby z toho vyplývajúca strata

(pozri body 53, 54, bod 2 výroku)

3. Ak si vnútroštátna právna úprava, pokiaľ ide o výlučne vnútroštátne situácie, zvolí rovnaké riešenie ako právo Spoločenstva, prináleží iba vnútroštátnemu súdu v rámci rozdelenia súdnych právomocí medzi vnútroštátnymi súdnymi orgánmi

a Súdny dvorom podľa článku 234 ES, aby posúdil presný význam tohto odkazu na právo Spoločenstva, pričom zohľadnenie hraníc, ktoré mohol vnútroštátny zákonodarca zaviesť na uplatnenie tohto práva na výlučne vnútroštátne situácie, patrí do práva dotknutého členského štátu a následne do výlučnej právomoci jeho súdov.

(pozri bod 60, bod 3 výroku)

4. Pokiaľ sa podľa vnútroštátnej právnej úpravy členského štátu s dividendami pochádzajúcimi od spoločnosti, ktorá je usadená v treťom štáte, zaobchádza menej priaznivo ako s dividendami od spoločnosti, ktorá má sídlo v uvedenom členskom štáte, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby so zohľadnením tak predmetu vnútroštátnej právnej úpravy, ako aj skutkových okolností veci, o ktorej rozhoduje, overil, či je článok 56 ES uplatniteľný, prípadne či mu toto rozdielne zaobchádzanie odporuje.

V tejto súvislosti rozsah, v akom sú členské štáty oprávnené uplatňovať určité obme-

dzujúce opatrenia týkajúce sa pohybu kapitálu, nemôže byť určovaný bez zohľadnenia okolnosti, že pohyb kapitálu do tretích krajín alebo z nich sa odohráva v odlišnom právnom kontexte než pohyb kapitálu, ku ktorému dochádza v rámci Európskeho spoločenstva. Z dôvodu stupňa právnej integrácie existujúcej medzi členskými štátmi Spoločenstva a najmä existencie legislatívnych opatrení Spoločenstva zameraných na spoluprácu medzi vnútroštátnymi daňovými orgánmi, akým je aj smernica 77/799 o vzájomnej pomoci príslušných úradov členských štátov v oblasti priamych daní, teda nie je zdaňovanie hospodárskych činností s cezhraničnými aspektmi v rámci Spoločenstva zo strany členského štátu vždy porovnateľné s hospodárskymi činnosťami týkajúcimi sa vzťahov medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Taktiež nemožno vylúčiť, že členský štát môže preukázať, že obmedzenie pohybu kapitálu do tretej krajiny alebo z nej je odôvodnené určitým dôvodom za okolností, ak by tento dôvod nemohol predstavovať platné odôvodnenie na obmedzenie pohybu kapitálu medzi členskými štátmi.

(pozri body 72 — 74 a bod 4 výroku)

5. Článok 43 ES neodporuje právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že materská spoločnosť so sídlom v členskom štáte a prijímajúca zisky rozdelené jej dcérskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte môže tieto zisky odpočítat

zo svojich zdaniteľných príjmov iba vo výške ziskov dosiahnutých v zdaňovacom období, v ktorom boli tieto zisky rozdelené, hoci by tieto zisky mohli byť v plnom rozsahu oslobodené, keby táto spoločnosť zriadila v tomto inom členskom štáte stálu prevádzkareň, pod podmienkou, že zaobchádzanie so ziskami pochádzajúcimi od subjektov usadených v inom členskom štáte nie je diskriminačné v porovnaní so zaobchádzaním so ziskami pochádzajúcimi od porovnateľných vnútroštátnych subjektov.

aktuálneho stavu práva Spoločenstva požívajú členské štáty, predpokladá, že členské štáty môžu určiť podmienky a úroveň zdanenia rozličných foriem prevádzkarní vnútroštátnych spoločností podnikajúcich v zahraničí s výhradou, že s nimi nebudú zaobchádzať diskriminujúco oproti porovnateľným vnútroštátnym prevádzkarniam.

Pokiaľ ide totiž o povinnosti členského štátu pôvodu, daňová autonómia, ktorú za

(pozri body 80, 82, bod 5 výroku)